

וכשחרבה ירושלים אזי בחינת עליון בגוים וזהו שכתוב בהנחל עליון גוים דהיינו שבחינת עליון בגוים מחמת שנתפרדו מהקב"ה זהו בהפרידו בני אדם שבני אדם הנפרדים מהשי"ת מחמת הגדלות והפניה של בה ועי"ז חרבה ירושלים אזי אותו בחינת עליון בגוים כי האמונה האמיתי אם הוא באמת אזי משפעת שפע ברכה וכל טוב מהשי"ת על ישראל וגם אם הוא מאמין באמונה שלימה בהשי"ת אזי ירא מהשי"ת יראה ואז אינו יכול ליפול מהאמונה כי האמונה היא למטה וכשהיא בשלימותה אזי נשפעים ממנה כל ההשפעות והברכות כ"ש איש אמונה רב ברכות וג"כ נקרא שדה כי כמו השדה שגדילה בה כל התבואות ונלקטין בה כל הפירות כן ע"י האמונה הזאת כל הטוב, ויעקב נקרא ג"כ שדה כ"ש ראה ריח בני כריח שדה אשר ברכו ה' ויתן לך וכו' וכל הדינין מתבטלין, אבל כשהוא נופל מהאמונה ובא לידי כפירה נקרא מחריבי ירושלים וכל הדינין שורין עליו וזהו ויצא יצחק לשוח בשדה לפנות ערב יצחק הוא בחינת דין היינו אימתי דינין שורין באותה בחינת הנקרא שדה, לפנות ערב, דהיינו כשמערבב האמונה ובא לכפירה אז הוא נקרא מחריבי ירושלים ובמה יוכל לתקן זאת ע"י בינה דהיינו כשהתבוננות בגדלות הבורא ית' וזהו חדשים לבקרים רבה אמונתך דהיינו כשעומד בזריזות בבוקר לעבודת בוראו ביראה ופחד לשמו הגדול ית' אשר בהיותו מתבונן בבוקר שהחזיר לו בת טובו את נשמתו הנמסרת תמיד בכל יום אזי נופל עליו היראה ופחד משמו הגדול ית' ואז נתרחה ונתרבה האמונה וזה חדשים לבקרים רבה אמונתך שנתרחבה ונתרבה האמונה וזהו הנקרא סוד העיבור כעצמים בבטן המליאה ואז אינו יכול

שכר כפנחס, וזה רב לכם סוב את ההר, דהיינו הגדלות שבכם הסובב את האמונה הנקרא הר כנ"ל ובשביל זה שורין דינין עליכם ומה תקנתו, פנו לכם צפונה, היינו שתפנו לכם אל לבבכם בחינת צפונה דבר הצפון בחינת שבת בחינת עוה"ב דהיינו התבוננות ואז יהי' נקרא בנין ירושלים אמן ואמן:

סדר יפני פלוהרצ"ת היפני:

קסב וְשָׁם מָצְאוּ אֲנָשִׁי צָפַת שָׁבְאוּ לְשָׁם מִקְדָּם וְהוֹדִיעוּ לָנוּ תִּכְרָף שֵׁישׁ סְפִינֹת הַרְבֵּה לְסִטְנָבוֹל וְשֵׁאֲרַבְעָה אֲנָשִׁים מֵהֶם שָׁכְרוּ כְּבָר סְפִינָה לְסִטְנָבוֹל בְּסֶךְ ח' דוֹרִים מְכָל נֶפֶשׁ, וַיֵּשׁ עוֹד סְפִינֹת שֵׁיכוֹלִים לְשֹׁכֵר בְּפָחוֹת וְהָיָה עָלַי שְׂמֵחָה גְדוֹלָה וְכֵן הָיָה שֶׁהָיָה בְּיָדֵי לְשֹׁכֵר סְפִינָה בְּיוֹם רְבִיעִי, וְלֵילָךְ בְּיוֹם חֲמִישִׁי מִיָּד וְהָיָה אֲפָשָׁר שְׂאֲגִיעַ עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה לְאוֹמָאן אֲבָל נִתְעַכְבְּתִי מִחֲמַת אֲנָשִׁי חֶבְרֵתִנוּ שֶׁל הַסְּפִינָה, וְאֲבִדְתִּי סְפִינָה זֹאת כִּי הִלְכָה בְּיוֹם ח' בְּבִקְרָה וְעַל יְדֵי זֶה נִתְעַכְבְּתִי בְּאֶלְכֶם נְדָרִיא קָרוֹב לְשֵׁלֶשָׁה שָׁבוּעוֹת וְלֹא יָצְאוּ מִשָּׁם עַד יוֹם רֵאשׁוֹן פָּרָשַׁת שׁוֹפְטִים, וְהָיָה לָנוּ שָׁם יְסוּרִים גְּדוֹלִים מִגְּדֹל הָעֵכוֹב כִּי כְּבָר שָׁכְרָנוּ סְפִינָה תִּכְרָף בְּפָרָשַׁת עֵקֶב אֲךָ הַקְּפִיטָאן הַטְּעָה אוֹתָנוּ שֶׁאָמַר שֵׁילָךְ בְּסָמוּךְ וְאַחַר כֵּךְ עָכַב אוֹתָנוּ הַרְבֵּה וְהָיָה לָנוּ צַעַר גְּדוֹל, וְהִכְרַחְנוּ לְדוֹן עֲמוֹ לְפָנֵי הַקּוֹנְסֵלִיר, וַיֵּצֵא הַמְּשַׁפֵּט מִעֵקֶל מִפְּנֵינוּ, שֶׁאֲנַחְנוּ נִבְיָח לְאַבוֹד אֲצִלוֹ אֶחָד דוֹרַע מְכָל נֶפֶשׁ וְכֵן הָיָה וְהִגְמַר הָיָה בְּיוֹם שְׁשִׁי עָרַב שִׁבַּת קֹדֶשׁ לְעֵת עָרַב סָמוּךְ לְכַנִּיסַת שִׁבַּת קֹדֶשׁ, וּבְאוֹתָהּ הַשָּׁעָה הַזֹּמִין לָנוּ הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ סְפִינָה שֶׁלָּנוּ שֶׁהִיְתָה מוֹכְנֵת לֵילָךְ בְּיוֹם שִׁבַּת קֹדֶשׁ וּבְיוֹם שִׁבַּת קֹדֶשׁ שָׁכְרוּ הַסְּפִינָה כִּי הָיָה הֶכְרַח גְּדוֹל, וְשָׁכְרָנוּ הַסְּפִינָה בְּסֶךְ ד' דוֹרִים מְכָל נֶפֶשׁ וְגַם נִתְעַכְבְּתִי בְּעַד ר"ג וְר"י וְהָיָה לִי קֶצֶת מִחִלּוֹקֶת מִזֶּה אֲבָל בְּחַסְדֵי ח' נִצְחָתִי

זֶה נֶתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ה'רפח - אמר מוהר"ת זצ"ל "צדק מצוי מקוה שיהי צדק מצוי רבנו יהיה תיקון רב" -
"חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחת ונצח" שע"י ישיבת תיקון המידות -

כָּלֶם וְנִסְעָנוּ כְּלָנוּ יַחַד לֹא כִּמוֹ שְׂרָצוּ הֵם וְכוּ':

קסג וּבְיוֹם רֵאשׁוֹן פְּרַשְׁתָּ שׁוֹפְטִים עָלֵינוּ עַל הַסְּפִינָה וּבְיוֹם ב' יִצְאָה הַסְּפִינָה מֵאֶלְכֶם נְדָרִיא וְשָׁם הָיָה לָנוּ מְקוֹם מְרוּחַ וְנוּחַ לְכָל אֶחָד וְאֶחָד וְכָל אֶחָד עַל מְקוֹמוֹ יָשָׁב בְּשָׁלוֹם, בְּתוֹךְ הָאֲמִבַּר (אֲכַסְדָּרָה) אֲבָל לֹא הָיָה לָנוּ רוּחַ טוֹבָה וְהִלְכְנוּ תַשְׁעָה יָמִים עַד שֶׁבָּאוּ לְרוּדִים בְּיוֹם שְׁלִישִׁי פְּרַשְׁתָּ תִצֵּא וְנִכְנַסְנוּ לְתוֹךְ הָעִיר וְלִקְחָנוּ שָׁם קֶצֶת צִידָה לְדַרְכֵנוּ יַיִן וְחֶמֶץ וְלֶחֶם וְכוּ':

קסד גַּם בְּיוֹם חֲמִישִׁי שָׁלַחְתִּי אֶת רַבִּי יְהוּדָא אֱלִיעֶזֶר חֲבָרִי כְּדִי לְמַכֵּר שָׁם סְפָרֵי רַבֵּנוּ וּזְכָרוֹנוֹ לְבִרְכָה, וּמְכַר שָׁם סֵפֶר הָאֱלֹהִים בֵּית וְעַמְדָנוּ שָׁם עַד יוֹם חֲמִישִׁי הַנִּזְכָּר לְעִיל:

קסה בְּיוֹם חֲמִישִׁי זָזָה הַסְּפִינָה מֵרוּדִים וְגַם כֵּן לֹא הָיוּ רוּחוֹת טוֹבוֹת. בְּיוֹם רֵאשׁוֹן פְּרַשְׁתָּ תָּבֵא אַחַר חֲצוֹת הָיָה רוּחַ סְעָרָה וְלֹא הָיָה פּוֹנָה לְדַרְכֵנוּ וְהוֹרִידוּ הָאֲנָקִיר אֶצֶל אֵיזָה יְבִשָּׁה, שְׁלֹא הָיוּ שָׁם כִּי־אֵם אֵיזָה חֲצֵרוֹת מְעֻטִים וְעַמְדָנוּ שָׁם עַד הַיּוֹם יוֹם שְׁלִישִׁי פְּרַשְׁתָּ תָּבֵא, וְזָזָה הַיּוֹם זָזָה הַסְּפִינָה בְּבִקְרָא וְאַחַר כֵּן תִּכְרַח בְּסָמוּךְ חֲזָרוּ וְהוֹרִידוּ הָאֲנָקִיר, וְאַחַר כֵּן אַחַר שְׁעָה מְעֻטָת חֲזָרוּ וְהוֹצִיאוּ הָאֲנָקִיר, וְאַנְחָנוּ הוֹלְכִים עִכְשָׁו לָבוֹא לְסַטְנֵבּוֹל וַיְמִי רֵאשׁ הַשָּׁנָה וַיּוֹם הַכְּפוּרִים מִמְשֻׁמְשִׁים לָבוֹא הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹלִיכֵנוּ מִהַרָּה לְשָׁלוֹם:

קסו בְּזֶה הַיּוֹם בָּאָה סְפִינָה מִקִּיבְרוּץ (קְפָרִיסִין) וְנִתְקַרְבָה אֶצְלָנוּ וְשָׁם הָיוּ שְׁלוֹשָׁה יִשְׂרָאֵלִים מִצִּפְתָּ וְדַבְּרָנוּ עִמָּהֶם מִרְחוֹק וְשָׁמָּה ר' אֵיצִיק מִטוֹרְנָפּוֹל וְרַבִּי צְבִי מִהַפְּרוּשִׁים:

קסז וְהִלְכְנוּ מִיּוֹם שְׁלִישִׁי עַד יוֹם שְׁשִׁי, עֶרֶב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ פְּרַשְׁתָּ תָּבֵא הַנִּזְכָּר לְעִיל בְּיוֹם שְׁשִׁי הַנִּזְכָּר לְעִיל חֲזָרוּ וְהוֹרִידוּ הָאֲנָקִיר אֶצֶל אֵיזָה עִיר, וְאָמְרוּ שְׁשֻׁמָּה סָאמְלָע, וְעַמְדָנוּ שָׁם עַד יוֹם שְׁנִי

פָּרַשְׁתַּ נְצָבִים וּבְכָל הָעֲכוּבִים הָיָה לָנוּ צָעַר גָּדוֹל מִחֲמַת הָעֲכוּב וְהַשְׁהִיֹּת וּבִפְרָט שֶׁהָיָה סָמוּךְ לַיָּמִים הַנּוֹרָאִים, אָבֵל מֵאֵת ה' הָיָה הָעֲכוּב, כִּי בְּכָל הַדֶּרֶךְ לֹא הָיָה לָנוּ רוּחוֹת לְדַרְכָּנוּ וְאַף עַל פִּי כֵן הָיָה לָנוּ טוֹבָה גַם כֵּן עַל יְדֵי שֶׁעֲמַדְנוּ שָׁם כִּי קָנִינוּ לְעֲצֻמְנוּ צִידָה לְדַרְכָּנוּ:

סֵדֶר לְקוּפֵי עֲצוֹת הַיּוֹמִי:

כז צָרִיךְ הָאָדָם לָחוּם עַל נַפְשׁוֹ לְמַהֵר לָשׁוּב לְהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ בְּיַלְדוּתוֹ קֹדֶם שֶׁהִזְקִין, כִּי אִזּוֹ שׁוֹמֵעַ עֲדִין קוֹל הַכְּרוֹז שֶׁל הַתּוֹרָה שֶׁמְכַרְזֵת בְּכָל יוֹם, וְקוֹרֵאת אֶת הָאָדָם שֶׁיָּשׁוּב לְהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, שֶׁהֵם הַמַּחְשְׁבוֹת שֶׁל הַרְהוּרֵי תְּשׁוּבָה הַבָּאִים עַל הָאָדָם בְּכָל פַּעַם. אָבֵל לְאַחַר שֶׁנִּזְקַן קָשָׁה בְּיֹתֵר לְהִשְׁיבוֹ (וְעֵינַי בַּפָּנִים בְּסִימָן רה, רו).

כח יֵשׁ דְּבוּר שֶׁל תְּשׁוּבָה בְּחִינַת קָחוּ עִמָּכֶם דְּבָרִים וְשׁוּבוּ אֵל ה', הֵינּוּ שֶׁצָּרִיכִין לְהִרְבוֹת בְּדְבוּרִים מְאֹד עַד שֶׁיִּשְׁפֹּךְ שִׁיחוֹ בַּיָּמִים לְפָנֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ שֶׁיִּזְכֶּה לְתְּשׁוּבָה בְּאַמְתָּ. וְזֶה זֹכִין עַל־יְדֵי שְׁלֵשָׁה קוּי הָאַמְתָּ, שֶׁהֵם: תְּפִלָּה, לְהַתְּפַלֵּל בְּאַמְתָּ, וְתוֹרַת אַמְתָּ, וְשִׁדּוּכִים הַגּוֹנִים וְזוּוּגִים אַמְתִּיִּם. וְלְכָל זֶה זֹכִין עַל־יְדֵי הַלֵּל וְהוֹדָאָה לְהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, וְעַל־יְדֵי לְמוּד הַלְכוּת, שֶׁהֵם עֶקֶר שֶׁעָשׂוּעַ עוֹלָם הַבָּא (לִיקו"מ ח"ב ב).

כט צָרִיךְ לְדַעַת שְׂאִישׁ הַיִּשְׂרָאֵלִי הוּא רַחוּק לְגַמְרֵי מַעֲוֹן, וְאִין עוֹן שִׁיךְ לוֹ כָּלֵל לְפִי דְקוּתוֹ וְרוּחָנִיּוּתוֹ. עַל־כֵּן הָעוֹן חֵם וְשָׁלוֹם הוּא מִשָּׂא כָבֵד מְאֹד מְאֹד לְאִישׁ הַיִּשְׂרָאֵלִי, שְׂאִי־אֶפְשָׁר לִישָׂא כָּלֵל זֹאת הַמִּשְׂאִוִי עַל עֲצֻמוֹ אֶפְלוּ יוֹם אֶחָד, כִּי הַמִּשְׂאִוִי שֶׁל עוֹן קָשָׁה וְכָבֵד יוֹתֵר מִכָּל הַמִּשְׂאִוִּת שֶׁל כָּל מִינֵי יְסוּרִים שֶׁבְּעוֹלָם. עַל־כֵּן צָרִיךְ כָּל אֶחָד לְרַחֵם עַל עֲצֻמוֹ לְהַשְׁתַּדֵּל לָשׁוּב מִעוֹנוֹתָיו, וּלְבַקֵּשׁ מְאֹד מִהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ שֶׁיִּזְכֶּה לְמַצָּא מִנְהִיג שֶׁיְהִיָּה רַחֲמָן אַמְתִּי, שֶׁיִּזְאִיר

שמבינים יצאו (ב"י): (יא) יש למחות ביד הקוראים לנשים המגילה בלשון לעזי אע"פ שכתובה בלשון לעזי: (יב) קראה מתנמנם הואיל ולא נרדם בשינה יצא אבל אם שמעה מתנמנם לא יצא: (יג) היה כותבה שקורא פסוק במגילה שהוא מעתיק ממנה וכותבה אם כיון לבו לצאת י"ח יצא והוא שתהא כתובה כולה לפניו במגילה שהוא מעתיק ממנה וכן אם היה מגיחה וכן אם היה דורשה שקורא פסוק במגילה שלימה ודורשו אם כיון לבו לצאת י"ח יצא ולא יפסיק בה בענינים אחרים כשדורשה שאסור להפסיק בה בענינים אחרים: (יד) הקורא את המגילה צריך שיכוין להוציא השומע וצריך (שיכוין) השומע לצאת ואם הקורא ש"צ מסתמא דעתו על כל השומעים אפילו הם אחורי בית הכנסת אין מדקדקין בטעיותיה ויש אומרים דדוקא בטעות שהלשון והענין אחד כההוא עובדא דתרי תלמידי דהוו יתבי קמיה דרב חד קרי יהודים וחד קרי יהודיים ולא אהדר חד מינייהו אבל טעות אחר לא: (טו) צריך לומר עשרת בני המן ועשרת הכל בנשימה אחת להודיע שכולם נהרגו ונתלו כאחד: הגה ודוקא לכתחלה אבל בדיעבד אם הפסיק ביניהם יצא (תוס' ספ"ק דמגילה ואבודרהם ומהרי"ל) ולכתחלה נוהגין לומר בנשימה אחת מתחלת חמש מאות איש ואת פרשנדתא כו' עד עשרת. (מהרי"ל בשם רוקח): (טז) צריך שיאמר ארור המן ברוך מרדכי ארורה זרש ברוכה אסתר ארורים כל עובדי כוכבים ברוכים כל המאמינים בה' וכו' וצריך שיאמר וגם חרבונה זכור לטוב: (יז) מנהג כל ישראל שהקורא קורא ופושטה כאיגרת להראות הנם וכשיגמור חוזר וכורכה כולה ומברך: הגה יש שכתבו שנוהגין לומר ד' פסוקים של גאולה בקול רם דהיינו איש יהודי וגו' ומרדכי יצא וגו' ליהודים היתה אורה וגו' כי מרדכי היהודי וגו' וכן נוהגין במדינות אלו

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ה'רנב ❦ צמח מוהרנ"ת זצ"ל "צדק צני מצוה שדף צהד מספרי רבנו יהיה תיקון רב" ❦

❦ "חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות ❦

(הגהות מיימוני פ"ח וכל בו ואבודרהם) והחזן חוזר וקורא אותן. עוד כתבו שנהגו התינוקות לצור צורת המן על עצים ואבנים או לכתוב שם המן עליהן ולהכותן זה על זה כדי שימחה שמו על דרך מחה תמחה את זכר עמלק ושם רשעים ירקב ומזה נשתרבב המנהג שמכים המן כשקורים המגילה בבה"כ (אבודרהם) ואין לבטל שום מנהג או ללעוג עליו כי לא לחנם הוקבעו (ב"י בשם א"ח): (יח) מגילה בי"ד ובט"ו צריך לחזור אחר עשרה ואם אי אפשר בעשרה קורים אותה ביחיד: הגה ויש להסתפק אם נשים מצטרפות לעשרה (הגהות אשירי פ"ק טור סימן תרפ"ד) ואם קראו אותה בציבור ואיזה יחיד לא שמעה יכול לקרות אפילו לכתחלה ביחיד הואיל וקורין אותה באותה העיר בעשרה (ב"י בשם א"ח) וכשהיחיד קורא אותה בזמנה צריך לברך עליה (ב"י):

סימן תרצא (א) אין כותבין המגילה אלא בדיו על הגויל או על הקלף כספר תורה ואם כתבה במי עפצים וקנקנתום כשרה כתבה בשאר מיני צבעונים פסולה וצריכה שירטוט כתורה עצמה ואין העור שלה צריך לעבד לשמה ויש אומרים שצריך עיבוד לשמה:

סדר לקוטי תפלות היימני:

תפלה נה תקלו: {מיוסד על תורה ע"ו} "בה' חסיתי איך תאמרו לנפשי נודי הרכם צפור" רבנו של עולם, אלקי ישראל, אתה יודע גדל עצם מרירות הגלות בכלל ובפרט ובפירטי פרטיות, כי מפני חטאינו גלינו מארצנו ונתרחקנו מעל אדמתנו, ומגולה אל גולה הלכנו ומכלי אל כלי הורקנו, הן כלל ישראל בכלל והן כל אחד ואחד בפרטיות, כי כמה וכמה גליות וטלטולים עוברים על כל אחד ואחד מישראל בגשמיות וברוחניות, כצפור נודדת מן קנה, בן איש נודד ממקומו" ובעצם צרותינו בגוף ונפש

וּמִמּוֹן, גַּם כְּשֶׁאָנוּ יוֹשְׁבִים בְּבֵיתֵנוּ אָנוּ נָעִים וְנָדִים כִּי אֵין לָנוּ שׁוֹם
 מְנוּחָה מִרוֹדְפֵינוּ וְשׁוֹנְאֵינוּ בְּגַשְׁמִיּוֹת וְרוּחַנִיּוֹת, בְּפָרֵט עֵתָה בְּעֵת
 צָרָה הַמָּרָה הַזֹּאת אֲשֶׁר כָּל אֶחָד חוֹשֵׁב מִחֲשָׁבוֹת אֵיךְ לְבָרַח
 וּלְהִטָּמֵן וּלְהִסְתַּר מִפְּנֵי הַצָּרוֹת הַקְּשׁוֹת הָאֵלֶּה, אֲשֶׁר "כָּשֵׁל כֹּחַ
 הַסֶּבֶל" רַחֵם עָלַי וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל הַכְּבוֹשִׁים בַּגּוֹלָה, שְׁבֹכֵל מְקוֹם
 שְׁנָבוֹא שָׁם בְּגָלוֹת וּמְלֻטוֹל בְּגַשְׁמִיּוֹת וְרוּחַנִיּוֹת, שְׁתִּהְיֶה עִמָּנוּ,
 וְתַעֲזָרֵנוּ לְהָרִים וּלְנִשְׂא וּלְהַגְבִּיחַ כָּל הַמְּקוֹמוֹת הָאֵלֶּה אֵלֵיךְ
 וּלְתוֹרְתֶךָ וְלַעֲבוֹדְתֶךָ, עַד שְׁגִם כָּל הַמְּקוֹמוֹת הַרְחוקִים מִהַקְּדוּשָׁה
 מְאֹד שֶׁאָנוּ כְּבוֹשִׁים בַּגּוֹלָה שָׁם, יָשׁוּבוּ כָּלָם אֵלֵיךְ תַּתְּבַרֵךְ לְנִצָּחַת,
 עַד שְׁבֹכֵל הַמְּקוֹמוֹת הַרְחוקִים מִמָּךְ מְאֹד יַעֲסִקוּ בָּהֶם בַּתּוֹרָה
 וּבַעֲבוֹדָה בְּאַמֶּת וְיִלְמְדוּ בָּהֶם תּוֹרָה בְּרַבִּים, וְיִקְיִם מִהֲרָה מְקָרָא
 שְׁכַת־טוֹב: "וְנִשְׁאַר גַּם הוּא לְאַלְקֵינוּ":

תְּקַלּוּ: מָלֵא רַחֲמִים, רְאֵה נָא בְּעֵינֵינוּ וְרִיבָה רִיבֵנוּ וּמַהֲרָ לְגַאֲלָנוּ
 גְּאֻלָּה שְׁלֵמָה מִהֲרָה לְמַעַן שְׂמֵךְ, רְאֵה "כִּי אֲזַלְתָּ יָד וְאַפָּס עָצוֹר
 וְעָזוּב", רְאֵה אֶת עַמְּךָ מְרוֹדִים מְאֹד בְּכָלֵל וּבְפָרֵט, הַיֵּט יָמִין וְאֵין
 עוֹזֵר לְשִׁמְאֵל וְאֵין סוֹמֵךְ, "כִּי שָׁחָה לְעַפָּר נַפְשֵׁנוּ, דְּבִקָּה לְאַרְצֵי
 בְּטִינָנוּ קוֹמָה עֲזָרְתָה לָנוּ וּפִדְנוּ לְמַעַן חֲסִדֶךָ יִהְיוּ לְרָצוֹן אֲמַרִי פִי
 וְהִגִּיוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ ה' צוּרִי וְגוֹאֲלִי בְּרוּךְ ה' אֱלֹקִים אֱלֹקֵי יִשְׂרָאֵל
 עוֹשֶׂה נִפְלְאוֹת לְבָדוֹ וּבְרוּךְ שֵׁם כְּבוֹדוֹ לְעוֹלָם וְיִמְלֹא כְבוֹדוֹ אֶת כָּל
 הָאָרֶץ אָמֵן וְאָמֵן":

תְּפִלָּה נוֹ תְּקַלַּח: {מִיּוֹסֵד עַל תּוֹרָה ל"א} "מִי יָקוּם לִי עִם מְרַעִים מִי
 יִתִּיצֵב לִי עִם פּוֹעֲלֵי אָוֶן לִוְיֵי ה' עֲזָרְתָה לִי כִּמְעַט
 שְׁכָנָה דּוֹמָה נַפְשֵׁי אִם אֲמַרְתִּי מָטָה רַגְלִי חֲסִדֶךָ ה' יִסְעֵדְנִי בְּרוֹב
 שְׂרָעֵפֵי בְּקִרְבֵי תִנְחוּמֶיךָ יִשְׁעִשְׁעוּ נַפְשֵׁי רַבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם מָלֵא
 רַחֲמִים, חֲפִץ חֶסֶד וּמְרַבָּה לְהַטִּיב, טוֹב וּמְטִיב לְרַעִים וּלְטוֹבִים,

זֶקֶק נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ה'רל"ז ❦ צמח מנהר צ"ת זצ"ל "צדק צני מקוה שדך צהר מספרי רבנו יהיה תיקון רב" ❦
❦ "חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות ❦

החושב מחשבות לבל ידח ממך נדח "פקח עיניך וראה שוממותינו", ראה "כי אזלת יד ואפם עצור ועזוב", כי אין מי יעמוד בעדנו מה נעשה ומה נפעל אחרי אשר [לקחת] לקח מאתנו עטרת ראשנו גאוני עזנו מחמדי עינינו, הן הפה צדיקי אמת אשר נסתלקו בדורותינו אשר כל ימי חייהם הקדושים היינו עומדים ומצפים לישועה, שבדבריהם [שבדרכיהם] הנוראים ובתחבולותיהם הנפלאות יקרבו אותנו כלנו להשם יתברך ובעוונותינו העצומים והרבים והכבדים מאד, חשך השמש בצהרים ונשארו כיתומים ואין אב, ומה נעשה עתה אל מי מקדושים נפנה:

תקלט: מלא רחמים למדנו איך לזעק ולבכות ולקונן ולספוד על הסתלקות הצדיקים האמתיים, באפן שנזכה לעזר רחמיך על עניים כמונו היום, שתורנו ותלמדנו איך לבקש ולחפש ולמצא את הצדיקים האמתיים שבדור הזה, שיש להם כח להנהיג אותנו בדרך האמת, ולקרבו לתורתך ולהשיבנו אליך באמת ונזכה להתקרב אליהם באמת ובשלמות להאמין בדבריהם [הנאמנים] הנעימים באמונה שלמה באמת שכל דבריהם ושיחותיהם צריכים למוד, כי גם בשיחתם שיחת חלין נעלם בהם תורה נפלאה וסודות עלאין ורזין הרבה ואטה אזני ואקשר דעתי היטב לשיחתם הקדושה, עד שאזכה שיקשרו אותי על ידי שיחתם אליך באמת: